

De eenheid

'Verlies moet je met dezelfde nederigheid accepteren als winst', aldus Nairo Quintana over zijn Giro van dit jaar. Ik denk dat Nairo doelt op het ongrijpbare van de sport.

Hoezeer wij ook proberen dit tegenwoordig onder controle te houden met alle wetenschap achter de sport. De perfecte voorbereiding, alle puntjes op de i en de beste vorm ooit maken het niet vanzelfsprekend dat je wint op het juiste moment. Het onvoorspelbare hoort bij de sport en daarom kijken wij er misschien overal in de wereld zo graag naar.

FOUT

Na een teleurstellende bronzen medaille in de tijdrit op WK In Zuid-Afrika worden Timo en ik negende in de wegrit. Veel keuzes in de wedstrijd maken we samen, maar dit keer stuurde ik één bepaalde keuze zelf erg aan. Het bleek de duurste fout van de hele wedstrijd te zijn. Na de koers bied ik ingetogen mijn excuses aan bij Timo. Ik weet dat ik een dure fout heb begaan. 'Maakt niet uit Vin. Wij zijn samen verantwoordelijk', reageert hij.

CEMENT

Timo (ver)draagt mijn fouten zoals ik die van hem. Vaak zijn we in die achtbaan geweest van winnen of verliezen. Twee goede solorijders op een tandem zijn niet per definitie een goed tandemkoppel. Je moet elkaars bewegingen leren kennen. Op de fiets en naast de fiets, als eenheid kunnen bewegen. De uren samen op de tandem, samen winnen en verliezen, maakt ons een stevig geheel. Een eenheid vormen met elkaar terwijl je compleet andere karakters hebt, is niet makkelijk. Verlies en teleurstelling samen dragen maakt ons sterk. Het is het cement tussen de stenen. Zo blijft de basis stevig staan. Gretigheid en strijdvastheid ontstaan vanuit ons verliezen. Dit is juist de basis voor ons winnen.

We'll be back!

Vincent ter Schure (37) is een paralympisch wielrenner die lijdt aan de progressieve oogziekte RP (kokervisie). In Rio won hij met Timo Fransen op de tandem goud in de wegwedstrijd en zilver op de tijdrit en de achtervolging.

Beeld: Boogs Photography